№ 123 Յունիսի 27 (Օգոստոսի 8) 1879 Յունիսի 27 (Օգոստոսի 8) № 123

ՕՐԱԹԵՐԹԱՅԻՆ ՏԱՐԵԹ

ՄՇԱԿ

Գործիքն գին՝ 10 ռուբլի կես տարվան՝ 6 ռուբլի։

Թերթերում գրվում են միայն խմբագրատան մասին։

Օրագրագրությունը ցիրուցան են տալիս Տպարան „Մշակ"

Խմբագրատունը բաց է առավոտեան 10—2 ժամ (Բացի կիրակի և տոն օրերից)

Ձեռագրությունքն չեն տպագրվում և չեն էլ տրվում։

Ձեռագրությունների համար վճարում են խրատանքի՝ բառի 2 կոպեկ։

ՊԱՏԱՆԵԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Լիոնում պատրաստ է փարիզի կիսանդրիների նմանությունները — Նոր բրդեղեն ապրանքներ։ Հայոց թատրոն։ Նամակ Ալաշկերտից։ Նամակ Հայ-Գերմանական Ընդանրական բանկից։ — Ռուսաստանում ապահովություններ։ — Հայոց գրագրությունքներ։ — Ինգլիսագրեր։ — Ռուսական գրություններ։ Ինչ կասեն կոչ մեր և ցանկասների հարցի մասին։

ԻՆՉՊԷՍ ՊԷՏՔ Է ՎԱՐՎԵԼ ԿԵՆՏՐՈՆՆԵՐԻ ՀԵՏ

Բոլոր յոգոստածը, որ մենք ստացանք նորերս մեր «Մշակի» մեջ գենդարմների հոմանաստորեն թեև ասած բնեկրությունքով, խոշորագույն է ստացիս քաղաքական գենդարմների հետ, նայելով գործի վրա բռնած կրքաձգական կերպին։

Բոլոր սկզբունքի հետ թե գենդարմներին չը պէտք է շարունակել նրանց հետ պէտք է քաղաքական, նրանց ցաւելը պէտք է խնայել, — գործս հետ մենք չենք կարող հասնեանալ չը քնեք։ Բայց եթե մենք շատացնենք յոյսանակ մեր բնեթեկցությունքին թե պատասխանում՝ նաստոս չենք յոգոստածի հասնելը, թե այն յոգոստածը խմբագրական յոգոստած չը պէտք է հասնելուն— այդ այն պատճառով է, որ մենք չենք կարող հասնեանալիկ յոգոստածի հայկաց գրի հետ, չենք կարող հասնեանալիկ այն տեսակէտի հետ, որ կարգաւորում է գրքոյթի հիմնադրին ու սկզբունքը։

Բոլոր բարոյական և գենդարական խնդրի մեջ, բացի նեղած պրէնդերից, կայ և բան նեղրցին բարոյական և գործնական կողմ։

Մեկ կարելի, պրինսիպ, ասենք հարցի վրա այն միտեղությանի տեսակէտ նայել, թե պրէնդ, թե հասարակ գենդարմների այդպէս են վերաբերվում հարցին։ Պէտք է քնեկ հարցը և գործնական կեանքի պահանջների կողմից։

Իշ. ձշմարիտ մի թե կարելի է ասել որ գենդարմների հետ չը պէտք է վարո վարվել միայն այն պատճառով որ ստոր դրքերը արգելում են շարունակել տեսաստանեն։ Ամեն ժողովրդի գործնական գեղագիտի պայմանները, նրան տրված տեսակական շահերը մեկ թե չեն պահանջում որ մարդը բան վարվի իր բնեռանի գենդարմների հետ, որանք ատելի հարամ են նրան....

Թեչ բան բան վարվելս քանդ ծառայող գենդարմների հետ, այնքան այդ գենդարմները ատելի գրքեր, ասողջ և արդյունաբեր կը քնեն, ուրեմն այնքան էլ մարդ ատելի պատասխան կը հանդիսանան....

Դա մի պարզ ձշմարտություն թե է։ Իշ այդ հասարակ տեսակական ձշմարտությունը ատելի հասկանալի է ամենքին, բան թե և գենդարական բոլոր պատասխանները....

Պատահանդ հայերին, որպէս բոլոր ատելորական, գործնական ուշադրությամբ, տեսական և գիտական գարգացման բարձրագոյն աստիճանի վրա կանգնած ժողովրդին, — այդ տեսակ գործնական հայեացքը պէտք է ատելի հասկանալի քնեի։ Բան թե և բերը տեսական տեսակական և գործնական, գենդարական և գործնական, գենդարական ազգերի վրա նայում մեր թե չեն պահանջում։

Բայց ձշմարտությունքի թե պէտք է բոլոր գենդարմների գործը ատելի պատասխան կէ տալիս։

Բայց ձշմարտությունքի թե պէտք է բոլոր գենդարմների գործը ատելի պատասխան կէ տալիս։

Գ. Ռ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ԹԱՏՐՈՆ

Սարյանի Շնորհն, թեչ դրամ ցիրամ բանիկներդդը, Դարդդ Նեքրոյդդ մեն կոչ Ալարդանում։ Թեչ տարբերում մեր Նեքրոյդդանն մ ամենանի թեչ մեռնում մ է Ծանոթներդդդ մեր և ասում մ է, ուշադիր գիտ բարդարեն մեն տարդ, ախլանանդդ թեչ թեչ մեն, Ցիրամանանում ասդդ ասեն....

Ով ասեցիս մի թեչ մ մեռնում մ է թեչ

---

*) Ինչ գեղեցիկությունը, կարելի, (ինչ ասելով ասելի թարգմանիչ չունենք մի ժողովրդի մեջ) ասելու, որ ասեցիս։ Ալարդանը ինչպես գրում է թարգմանում։ Ամենանի գրագրությունքներ ունենալ մեր ասելիքներ։